

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurii Dimitrov,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania
Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud împotriva lui Iurii
Dimitrov cu privire la încasarea sumei de asigurare obligatorie de asistență
medicală pentru anul 2018 și majorarea de întârziere,
împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 10 iulie 2018, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția
Teritorială Sud a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurii Dimitrov
cu privire la încasarea sumei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru
anul 2018 și majorarea de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că în urma efectuării unui control privind
achitarea primelor AOAM în sumă fixă în valoare absolută, conform bazei de date
și actelor contabile ale Agenției Teritoriale Sud a Companiei Naționale de
Asigurări în Medicină s-a constatat că Iurii Dimitrov nu a achitat prima de AOAM
pentru anul 2018 până la 31 martie 2018.

A menționat că conform prevederilor art. 4 al Legii fondurilor asigurărilor
obligatorii de asistență medicală pentru anul 2018, prima de asigurare obligatorie
de asistență medicală calculată în sumă fixă pentru categoriile de plătitori
prevăzute de Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 a fost stabilită în mărime
de 4 056 de lei.

Conform art. 30, alin. (1) din Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 cu
privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare
obligatorie de asistență medicală: majorarea de întârziere pentru neachitarea în
termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, percepută de la
plătitori, se stabilește în mărime de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de
întârziere a plății și se transferă la conturile Companiei Naționale de Asigurări în
Medicină.

Reclamanta a specificat că la data de 4 iulie 2018 majorarea de întârziere constituia suma de 385,32 de lei, pentru anul 2018.

Astfel, la data de 12 aprilie 2018 prin înaintarea înștiințării cu nr. 03-03-1459 pârâțul a fost informat despre necesitatea de a achita datoria pentru anul 2018, care la situația din 4 iulie 2018 constituia suma de 4 441,32 de lei.

Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud a solicitat încasarea de la Iurii Dimitrov a datoriei în mărime de 4 441,32 de lei, constituită din prima de AOAM pentru anul 2018 și majorarea de întârziere pentru anul 2018.

Prin hotărârea din 10 octombrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a admis cererea Agenției Teritoriale Sud a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină împotriva lui Iurii Dimitrov. S-a încasat de la Iurii Dimitrov în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2018 ce constituie suma de 4056 de lei și majorarea de întârziere în mărime de 385,32 de lei, iar în total suma de 4 441,32 de lei. S-a încasat de la Iurii Dimitrov în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 8 noiembrie 2019, Iurii Dimitrov a depus cerere de apel, prin care solicită casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii formulate de Agenția Teritorială Sud a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Iurii Dimitrov și s-a menținut hotărârea din 10 octombrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central. S-a încasat de la Iurii Dimitrov în beneficiul statului suma de 102,50 lei, cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1, 17 alin. (4) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27 februarie 1998, art. 7 al Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr.1593 din 26 decembrie 2002, pct. 2 din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002, instanța de apel a menționat că fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a constatat și a elucidat circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea cauzei civile, a aplicat corect normele de drept material și a respectat normele de drept procedural la judecarea cauzei civile.

În instanța de apel ca și în instanța de fond, cu respectarea principiului disponibilității părților de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale s-a constatat că Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud a pretins încasarea de la Iurii Dimitrov a primelor AOAM pentru anul 2018, și a majorărilor de întârziere.

Astfel, de către instanța de apel cât și de instanța de fond a fost constatat că Iurii Dimitrov, începând cu 06 iunie 2003 activează în calitate de avocat în baza licenței nr. 1066, activitatea de avocat nefiind suspendată, iar prin prisma prevederilor invocate rezultă că este plătitor al primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă.

Prin prisma art. 22, 30 alin. (1) al Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002, art. 4 alin. (2) din Legea privind fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2018 nr. 280 din 15 decembrie 2017, Colegiul a considerat ca fiind stabilită

obligăția avocatului Iurii Dimitrov, pe parcursul anului 2018, la plata primei de asigurare obligatorie de asistență medicală, stabilită în sumă fixă de 4 056 de lei, scadentă pentru plată la 1 aprilie 2018, și ulterior la plata penalității de întârziere, care constituie în total 4 441,32 de lei.

Verificând hotărârea contestată, din perspectiva rațiunilor expuse, instanța de apel cu privire la fondul cauzei deduse judecării a constatat că motivarea primei instanțe întrunește cerințele minime procedurale, pentru că arată motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței și care au condus la admiterea acțiunii.

În contextul celor expuse, Colegiul a considerat neîntemeiat și a respins ca lipsită de temei critica apelantului precum că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, precum că instanța ar fi interpretat eronat probele administrate.

La 23 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Iurii Dimitrov a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 1 iulie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 24 iulie 2020 (f.d. 170), însă lipsesc date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursul declarat la 23 septembrie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 noiembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1728/2020, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimatei copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 194), care a fost recepționată la 20 noiembrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 195).

Până la data examinării cauzei referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iurii Dimitrov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurii Dimitrov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Iurii Dimitrov, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iurii Dimitrov, împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat